

[Stensballe.]

thi Forøgelsen af Togkilometerantallet skyldes i meget væsentlig Grad en Forøgelse af Motorogkilometrene, og den kan derfor ikke berettigede den meget stærke Stigning, der har fundet Sted Der er andre Grunde dertil, og dem har jeg antydet nogle af. Af Udgiftsstigningen paa 7,4 Mill. Kr. skyldes, saa vidt jeg har kunnet skønne og læse, et Beløb, der ligger nær ved 2 Mill. Kr., i alt Fald Tjenestetidsændringerne og Ferierne, og der kan ogsaa være andre, indirekte Grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa i Dag. Men een Ting ved jeg i hvert Tilfælde, hvad man vil kunne se ved en Sammenligning af Driften af de Baner, der er Fødelinier til Statsbanerne — hvad enten det drejer sig om Toggangen eller Stationernes Betjening —, med tilsvarende Privatbaner, at der bruges et væsentligt større Personale ved Statsbanernes Fødelinier, og det gælder ikke blot de allermindst trafikerede Linier, men selv de forholdsvis stærkest trafikerede Sidelinier til Statsbanerne og de stærkest trafikerede Privatbaner. Det skyldes, at det efter den nuværende Styreform er vanskeligt for Statsbanernes Administration at simplificere, saaledes som Forholdene ligger og har ligget, og jeg glæder mig derfor over Ministerens Udtalelser i Dag om, at der bør simplificeres, og at han vil tage Arbejdet op herfor. Dette Arbejde haaber jeg vil blive gennemført, saaledes at det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten), Ordfører for et af Regeringspartierne, ikke oftere behøver at fremkomme med Beklagelse over, at der er for lidt Fart i Arbejdet, og at det tager urimelig lang Tid at gennemføre noget nyt selv under den Minister, han støtter. Jeg vil mene, at der i overordentlig høj Grad trænges til en Simplifikation af Administrationen. Statsbanernes Ledelse vil sikkert i høj Grad føle en Lettelse, hvis man kunde finde en bedre og mindre omstændelig Form end den nu eksisterende.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds paastod, at medens jeg var Minister, gjaldt det kun om at forlænge Arbejdstiden. Nej, for mig gjaldt det om at faa Udgifterne bragt ned, og det, der blev gennemført den Gang, var nu ikke af anden Art, end at det var fuldt forsvareligt, og det gik Statsbanernes Generaldirektorat da ogsaa ind paa; ja, det gik ikke blot med dertil, men gik ind for det i Udtalelser, Generaldirektoratet frem-

kom med paa det Tidspunkt. At det ikke passede det ærede Medlem som Fagforeningsleder, Jernbaneforbundsleder, er en anden Side af Sagen.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at man helt skulde fjerne Forrentningskravet eller i alt Fald nedsætte det. Men hvad hjælper det? Det hjælper jo ikke noget overfor de eksakte Tal. Thi til Trods for, at Godstaksterne blev nedsat i 1927—28 fra 1. April at regne, og de Lønnesættelser, det ærede Medlem omtalte, først kom i Juli, og andre Foranstaltninger først kunde faa Indflydelse endnu senere, hvilket bevirkede, hvad ogsaa den højttærede Minister meget rigtigt sagde, i hvert Fald det første Aar 13—14 Mill. Kr.s Nedgang i Indtægterne, er Forholdet alligevel det, at det reelle Driftunderskud ikke blev større end ca. 1,5 Mill. Kr. Og saa maa man endda tage i Betragtning, at Aaret 1927 bærer en hel Del af Udgifterne for de Kul, som maatte indkøbes dyrt i Slutningen af 1926 paa Grund af den engelske Kulstrejke, og for det kommende Aar maatte bære en hel Del Rabatbetaling, som først blev afviklet i det Aar. Tager man de to Ting med i Betragtning, vil Forholdet, saa vidt jeg kan se, være det, at det nævnte Aar havde kunnet slutte med et Overskud. Men allerede i 1928—29 var der et Driftoverskud paa Statsbanerne paa 2,7 Mill. Kr. I 1929—30, altsaa i den nuværende Ministers Tid, da vi havde den stærke Isvinter, blev Resultatet imidlertid forringet til et reelt Underskud paa 370 000 Kr., og i 1930—31 er det direkte Underskud vokset til 3,2 Mill. Kr., saaledes at der faktisk, som jeg sagde før, er en meget væsentlig Forskel paa Statsbanernes Driftsstatus nu og den Gang, og det er fremkaldt ved, at Udgifterne er vokset saa overordentlig stærkt.

Jeg skal ikke yderligere forlænge Debatten. Jeg beklager, at de to Regeringspartier tager saa køligt paa Lovforslaget, men jeg sætter mit Haab til, at dette maa ske kan ændres noget under Udvalgsbehandlingen, og navnlig det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten), den ene af Regeringspartierne Ordførere, giver noget Haab i den Henseende, idet han overfor den Kritik, som jo fremkommer lige saa kraftigt fra den Side som fra vor og det konservative Folkepartis Side, mener, at der vil kunne spares meget paa Sidelinier som den, han nævnte, men at det tager urimelig lang Tid at gennemføre det. Jeg mener nu, at naar det tager saa lang Tid, er det ofte i meget væsentlig Grad be-